

BoniOuderBulletin

JAARGANG 40 NUMMER 1 NOVEMBER 2018 EEN UITGAVE VAN DE OUDERRAAD

In dit nummer o.a.

> Thema: Kiezen

> Didactisch coachen

> Wiskunde is net liefde

> De Vogels van Van Tiel

Docenten klappen uit de school

Voor aan de keukentafel?

De eerste periode van het schooljaar ligt alweer achter ons en ook de daarbij horende rituelen, zoals de informatieavond waarbij ouders toegesproken worden door de afdelingsleider en decaan waarna zij in een lokaal kennis maken met de nieuwe mentor/ mentrix.

Ik ben al een kleine dertig jaar mentor en het boeiende aan deze taak is onder andere dat ik de persoonlijkheden van de, aan mij voor een jaar toevertrouwde, leerlingen wat beter leer kennen. Als docent voer je vooral het woord over je vak maar als mentor kun je zwijgen en luisteren naar wat de leerling te melden heeft.

Zo voer ik in deze eerste periode met al mijn mentorleerlingen een kort kennismakingsgesprek en de meesten zijn daarin opmerkelijk eerlijk. Ik spreek met hen over hun karaktereigenschappen, hun bezigheden buiten school, hun welbevinden, studiegewoonten, ambities en andere zaken die ze belangrijk vinden.

Soms meen ik een trend te ontdekken in de verhalen van mijn leerlingen. Zo vindt al jaren het merendeel het sociale klimaat op het Boni heel aangenaam en daar ben ik dan ook trots op. Echter in de laatste drie jaar zie ik een groeiende groep die van zichzelf zegt moeite te hebben met concentreren en zich regelmatig moe te voelen op school. Een mogelijke oorzaak kunnen ze niet echt noemen, maar al deze leerlingen willen graag goed presteren op school en voelen haarfijn aan dat dit een belemmering vormt.

Misschien eentje voor aan de keukentafel.

Christ de Gier

redactioneel

Vakantie

Als u dit leest, zijn de zomervakantie, de start van het nieuwe schooljaar en de herfstvakantie alweer verleden tijd. De school draait op volle toeren en de leerlingen doen dat ook.

Sommige leerlingen hebben vorig jaar een belangrijke keuze moeten maken, anderen staan daar dit schooljaar voor. Welke richting wil je uit, en welk profiel ga je kiezen? Hoe denk je over een vervolgstudie? Grote keuzes.

Dit Boni Ouder Bulletin heeft daarom als thema 'kiezen'. Hoe dan leerlingen dat? En hoe worden ze daarin ondersteund door de school? Hoe worden ze door hun ouders begeleid op dat soms onoverzichtelijke pad? In dit nummer laten we leerlingen en ouders vertellen hoe ze dat doen. En praten we met decaan Jeanine Acampo, dit ook dit jaar weer alle leerlingen, en ouders, begeleidt bij het maken van hun keuzes.

Nieuw op het Boni is de introductie van 'didactisch coachen'. Een methode die leerlingen de ruimte geeft om meer eigen keuzes te maken. We praatten er over met de afdelingsleiders Jeroen Roncken en Laurens Koppers.

In deze BOB maakt u ook kennis met twee nieuwe docenten. Wiskundedocent Majid Alawi (ook bekend van YouTube) en docente Levensbeschouwing Mirte Martinus. En dit schooljaar hebben 5 en 6 VWO een nieuw afdelingshoofd: Sanne Sluimer. We spraken met haar af.

In onze rubriek Het Hoekje kunt u lezen over de reding van het schilderij De Vogels, dat in de docentenkamer hangt.

Kortom: volop leesplezier over al die dingen op het Boni die onze kinderen ons niet vertellen.

Mark Westbeek, Hoofdredacteur

oproep

Hou je van schrijven?

En zou je graag meer betrokken willen zijn bij het Boni?

Meld je dan aan als:

Redacteur van de BOB

Professionele schrijverij is niet nodig!

- Je vergadert 3 x per jaar, voorafgaand aan elk nummer.
- Je schrijft 3 x per jaar een rubriek of artikel.
- Je brieft de fotograaf over gewenst beeldmateriaal.

Tijdens de vergadering bedenken we onderwerpen en verdelen we het schrijfwerk.

Loop je vast met je artikel, dan kun je rekenen op de hulp van je collega-redactieleden.

Interesse? Stuur dan een mail naar onze hoofdredacteur Mark Westbeek: redactiebob@boni.nl

Eerst meer info? Bel Mark op 06 – 30008793.

inhoud

Docenten klappen uit de school	2
Redactioneel	2
Die van mij...	3
Didactisch coachen	4
Thema: Kiezen	
• Leerlingen en ouders over keuzes	6
• Acampo: meeste ouders zeer betrokken	9
Nieuwe afdelingsleider Sanne Sluimer	10
'Met wiskunde is het net als met de liefde'	11
Wat een vak – Mirte Martinus	12
De Vogels van Van Tiel	14
Uit de Ouderraad	15
Blik op de toekomst	15

die van mij

Ouders vertellen anoniem over hun Boni-kind.

Keuzes, keuzes...

Die van mij heeft best veel te doen: naschoolse activiteiten, een bijbaantje, sport... en waar ook veel tijd in gaat zitten is het bekijken van verschillende YouTube-kanalen. Hoe kies je waar je je tijd aan wil besteden?

De keuze is voor die van mij helemaal niet zo moeilijk als hij uit school komt: natuurlijk begin je niet meteen aan je huiswerk. Eerst even chillen. En dan kijken wat er op Magister staat, en dan eerst die andere dingen doen, zoals folders bezorgen, of nog meer YouTube-video's bekijken. En sporttraining gaat natuurlijk ook voor.

Dan is het huiswerk aan de beurt. Dat begint met eerst heel diep zuchten over het te maken huiswerk. Natuurkunde gaat nog wel, maar grammatica en woordjes zijn verschrikkelijk.

Hij kiest ervoor om met het makkelijkste te beginnen. "Want als je het moeilijkste gaat doen dan ben je daar heel lang mee bezig, en denk je 'ik moet dat-en-dat ook nog allemaal doen'. Als je met het makkelijke begint, dan heb je, als je met het moeilijke bezig bent, niets meer om verder nog tegenop te zien."

Een overhoring of proefwerk valt sowieso onder 'moeilijk', dus die komen als laatste aan de beurt om te leren. Verder gaat het vooral om de hoeveelheid. Als het teveel is dan kiest die van mij ervoor het huiswerk niet te doen.

Wel of geen huiswerk maken hangt ook af van de docent: als die het niet controleert dan is de keus makkelijk...

‘De leerlingen krijgen zelf verantwoordelijkheid’

Nieuw op het Boni: didactisch coachen

Wat dat is, didactisch coachen? De BOB vroeg het aan de afdelingsleider Jeroen Roncken. Hij nam samen met Laurens Koppers, ook afdelingsleider, het initiatief voor didactisch coachen op het Boni.

“Het is inderdaad nieuw. In feite is het een vorm van feedback geven”, vertelt Roncken. “Goede feedback geven is moeilijk: meestal beperkt het zich tot complimentjes geven of zeggen ‘Je hebt het goed / verkeerd gedaan.’”

Gedrag van de docent

Didactisch coachen heeft te maken met het gedrag dat je naar leerlingen vertoont. Er zijn een heleboel manieren waarop je om kunt gaan met een leerling die iets niet goed begrepen of uitgevoerd heeft. Feedback moet specifiek zijn, gerelateerd aan het doel en niet te lang. En een goede verhouding hebben tussen positieve en negatieve feedback. Daar heeft Lia Voerman, die ons begeleidt, heel veel onderzoek naar gedaan.”

Zelfstandigheid

Roncken: “Als school willen we een stap maken van puur klassikaal, frontaal onderwijs naar een vorm van onderwijs waarbij leerlingen meer ruimte en tijd krijgen, om recht te doen aan onderlinge verschillen. Het onderwijs blijft wel docentgestuurd. Maar dat leerlingen op ieder moment van de les met hetzelfde bezig zijn is in deze tijd niet meer realistisch, het doet geen recht aan verschillen in tempo, niveau en interesse.”

Verwerkingsles

Bij een verwerkingsles kunnen kinderen bijvoorbeeld zelfstandig aan het werk op hun eigen niveau. Dit is een les waarin de leerling minimale instructie krijgt en aan de hand van een planner zelfstandig aan het werk is. De docent heeft een coachende rol waarbij hij/zij bijvoorbeeld een of meerdere leerlingen extra aandacht kan geven. De leerlingen in de brugklas hebben dit jaar ongeveer 6 verwerkingslessen per week.

Didactisch coachen is daarbij een mooi middel: de rol van de docent wordt daarin heel erg belangrijk, die kan bijvoorbeeld kleine groepjes leerlingen coachen op een aspect dat ze nog niet beheersen.”

Zelfstandig werken

De rol van de docent verschuift: “Je zit veel meer op de communicatie, meer de één-op-één-relatie. Het ouderwetse beeld is dat leerlingen niets zouden doen als er geen toezicht is. Maar dat is gewoon niet zo. Maar je moet er wel met z'n allen voor gaan staan, en die leerlingen opvoeden in die systematiek.” Zo'n vernieuwing heeft ook consequenties voor de inrichting van het nieuwe schoolgebouw dat in de planning zit. “Als je wil dat leerlingen zelfstandig ergens kunnen gaan werken, dan moet je de school daar ook op inrichten. Uiteindelijk moet iedereen mee.”

Digitaal materiaal

De iPad speelt ook een belangrijke rol. Die maakt het mogelijk om opdrachten ‘op maat’ te bieden en recht te doen aan interesseverschillen en tempoverschillen. “Ik zie in mijn eigen lessen Engels dat leerlingen de weg leren kennen in het digitale materiaal en dan weten ‘dat onderwerp ga ik nog eens oefenen’. En de iPad is interactief, de leerling maakt een oefening, drukt op ‘kijk na’ en weet dan ook of hij of zij het goed begrepen heeft.” Ook de gezamenlijke instructies worden korter door deze methodiek, leerlingen die de stof beheersen kunnen alvast aan de slag. En de leerlingen hebben zelf de keuze, ze krijgen zelf verantwoordelijkheid over wat ze gaan doen.

Docent Dico van den Bosch volgt een training Didactisch Coachen

Opleiding didactisch coachen

Roncken geeft aan dat de aanpak voor de docenten best een verandering is. “De frontaal klassieke traditie zit er diep in. Daarom waren we blij dat we dit vonden, omdat je op deze manier docenten echt traint en ondersteunt in een veranderingsproces.”

‘Wat we gaan leren is dat je kinderen kunt sturen in hun eigen leerproces’

De term ‘didactisch coachen’ is bedacht door Lia Voerman, die promoveerde op het onderwerp. Zij begeleidt het opleidingstraject op school. “Wat we gaan leren is dat je kinderen kunt sturen in hun eigen leerproces”, vertelt Roncken. “Dat ze zelf ervaren dat het veel meer zin heeft om zelf uit te zoeken hoe het in elkaar zit, of het echt begrijpen, dan dat ze het antwoord uit een boekje halen.” Resultaten zijn er nog niet: de eerste bijeenkomst was een paar weken geleden en de reacties waren volgens Roncken positief. Tijdens die eerste bijeenkomst werden docenten gefilmd terwijl ze les gaven aan elkaar. Want dat is een belangrijk onderdeel van de opleiding waar de docenten ook aan moeten wennen: er worden video-opnames gemaakt van de docenten tijdens de les.

Nulmeting

“In de cursus die de docenten nu volgen, maken de begeleiders een nul-meting. Dat is een stukje video van een les die wordt geanalyseerd op feedback-niveau. En dan is de vraag ‘waar zitten je kwaliteiten en waar kun je verbeteren?’” De nulmeting wordt nu gedaan onder Voermans leiding; de opnames van de lessen worden geanalyseerd door haar bedrijf en de beeldcoaches-in-opleiding van het Boni.

“Dat is het leuke aan het traject: intern worden vijf beeldcoaches opgeleid. Zij krijgen daarmee de techniek van het didactisch coachen extra goed aangeleerd. De expertise wordt zo in huis gehaald en het traject kan in school zelf worden afgemaakt.” Voor docenten is het traject één jaar, de video-coaches zijn in het totaal twee jaar bezig met hun opleiding.

“Het didactisch coachen is geen onderwijsrevolutie”, wil Roncken benadrukken. “We willen ons vooral vanuit onze kracht verder ontwikkelen: we worden geen iPadschool en we worden geen domeinschool, maar we kunnen de krachten van de verschillende richtingen

combineren. Op die manier hebben we een meer 21e-eeuws onderwijsconcept. Dat is wat we hopen: dat het didactisch coachen onderdeel wordt van onze dagelijkse lespraktijk. Onze theorie is: als we ons daar collectief mee bezig houden, dan heeft dat voor de docent en de leerling een enorm effect.”

Lia Voerman over feedback

Een Ted-talk van Lia Voerman is te zien op YouTube. Zij vertelt daarin over de aanleiding voor haar promotieonderzoek: haar dochter van 12 kwam dagen huilend thuis omdat ze feedback kreeg van haar wiskundeleraar, die ze als negatief ervaarde.

Voerman vertelt: “Negatieve feedback op de taak wordt ervaren als negatieve feedback op de persoon. Blijkbaar is het niet voldoende om onderscheid te maken tussen taak en persoon. Het is daarom belangrijk om te checken hoe de feedback overkomt.”

Voerman ging zelf haar dochter helpen met wiskunde en gaf natuurlijk op inhoud feedback (deze som is niet goed), maar ook op de strategieën; op de aanpak die ze hanteerde, op hoe ze iets deed, en hoe ze iets goed deed.

Ze ontdekte dat haar dochter een ‘Fixed mindset’ had op het gebied van wiskunde (ik kan dit niet en ga het nooit leren). Met haar dochter bedacht ze het woord ‘modus’: zit je in een stand die helpt om te leren? Hoe reguleer je die modus?

Voerman wijst op het belang van feedback op persoonlijke kwaliteiten, met bewijs. “Vorige keer lukte het nog niet, maar nu is het gelukt, wat ben jij een doorzetter. Dat is een belangrijke eigenschap. Je moet kinderen zich bewust maken van hun persoonlijke kwaliteiten. Het is een uitdaging, en moeilijk, om specifieke feedback te geven, wat is precies ‘goed’ in ‘goed gedaan?’”

Ze besluit: “Als je feedback krijgt op inhoud, strategie, modus en persoonlijke kwaliteit dan helpt dat, je wordt erdoor gemotiveerd en je gaat het beter doen.”

‘Ik wil later iets gaan doen waar ik goed in ben’

Leerlingen en ouders vertellen over profiel- en studiekeuze

Je middelbare-schoolcarrière zit vol met keuzes. Soms hebben die keuzes effect op de rest van je leven. De keuze van een profiel of een vervolgstudie bijvoorbeeld. Verslaggevers van de BOB gingen het gesprek aan met leerlingen: waar let je op bij het kiezen? En met ouders: hoe ondersteun je jouw kind bij het maken van die keuzes?

In de brugklas begint het al. Wordt het in de 2e Havo, Schakel, Atheneum of Gymnasium? En dan volgen in de 3e en 4e klas grote besluiten: de keuze van het vakkenpakket en het profiel. En heb je een richting, dan zijn er heel vervolgstudies om uit te kiezen.

Kiezen van een profiel

“Ik ga waarschijnlijk het profiel ‘economie en maatschappij’ kiezen”, vertelt ‘zeg maar Pien’ uit 4 gym. “Ik ben nou eenmaal geen ster in wiskunde en natuurkunde. Tegelijk kan wiskunde voor veel studies ook belangrijk zijn. Als ik echt de economische kant op wil, komt daar ook veel wiskunde bij kijken.”

Pien heeft aan de ene kant gekeken naar welke vakken ze goed kan, en aan de andere kant naar het soort vervolgstudie waarin ze interesse had. “Iets met mensen, denk ik. Ik wil niet de hele dag achter een computer zitten of in een laboratorium. Iets met psychologie, of met kinderen.” En dan het liefst zonder natuur- en scheikunde. “En zonder Grieks. Wat ben ik blij dat ik dáár van af ben.”

Volgens Pien is het belangrijk om te kijken welke vakken je goed liggen. “Daar heb je blijkbaar talent voor. Je wilt later iets gaan doen waar je goed in bent, wat je leuk vindt, niet iets wat je elke dag met tegenzin moet doen.”

In de zomervakantie

“De keuze voor het profiel heeft bij mijn dochter op ongeveer het hele 3e schooljaar in beslag genomen”, vertelt moeder Roos. “In de laatste week van de zomervakantie begon Pien er al over. ‘Dit wordt een heel belangrijk jaar’, zei ze. Ik moet nou al een profiel kiezen, terwijl ik nog geen idee heb welke richting ik later op wil.” Blijkbaar was ze er al echt over aan het nadenken. Het fijne van zo’n vakantie

is dat je nog volop tijd hebt om er samen over te praten. Ik vertelde hoe mijn vakkenpakket er vroeger uit zag. En hoe ik tot die keuze gekomen ben. En verder dat ze zich nu nog geen zorgen hoeft te maken over welk vak ze later wil gaan doen.”

Ik had een pretpakket

Ook vader Tim praatte er over met zijn dochter. “Eerst tegen mijn zin. Ik dacht: Jeetje, moeten ze nu al een profiel kiezen? Ze is nog zo jong. Maar dat zullen wel meer vaders hebben.” Toen Roos me vroeg naar mijn pakket op de Havo, dacht ik: oei. Ik had namelijk een pretpakket. 3 talen, aardrijkskunde, geschiedenis, bio, economie. Niet het beste voorbeeld.”

Tims belangrijkste advies: kies voor een zo breed mogelijke horizon. “Staar je nog niet blind op een bepaalde studie, gun jezelf het plezier om desnoods nog 10 keer van mening te veranderen. Wie weet hoe je over een jaar over de dingen denkt.”

En als veel vaders haalt Tim op zo’n moment een wijsheid van zijn vader van stal. “Die zei altijd: de meeste mensen worden iets anders dan waar ze voor gestudeerd hebben. Als je na je studie aan de slag gaat, neemt je loopbaan vaak allerlei wendingen. Je blijft je ontwikkelen, ook na je studie. Er komen altijd weer nieuwe kansen en uitdagingen.”

Meer van de cijfers

“Ik denk dat ik ga kiezen tussen ‘natuur en techniek’ en ‘economie en maatschappij’”, vertelt Bram uit 3 Gym. “Dat doe ik omdat ik meer van de cijfers ben, met scheikunde en natuurkunde en zo waar je veel moet rekenen. En taal... ik kan het wel, de woordjes leren, maar ik vind het niet zo interessant.”

Hoe gaat hij de uiteindelijke keuze maken? “Tussen wat ik wel en niet kan en wat ik leuk vind, dus wat me interesseert maar ook wat ik kan. Dus je moet een beetje kijken naar wat je wil en wat je kan, en daar een combinatie van kiezen.”

‘Ik merk dat het grote aanbod verlamd werkt op mijn zoon.’

Bezig met ‘wie ben jij’?

Wat doet Bram om zich te oriënteren? “We zijn nu nog niet echt bezig met kiezen, maar we zijn nu wel steeds bezig in de mentor-les met ‘wie ben jij’, ‘wat vind je leuk’, ‘wat zijn jouw eigenschappen’ en ‘wat denk je nu

dat je gaat kiezen’. Dat stapel je dan op in de derde en dan kies je een pakket voor de vierde en daarna ga je kijken welk profiel je echt wil gaan kiezen.” Hebben Brams ouders daar een rol in? “Mijn ouders zijn er nog niet echt mee bezig, het is natuurlijk nog begin van het jaar, en het is natuurlijk een keuze voor mij, maar mijn ouders kennen mij natuurlijk ook goed, dus die zullen ook wel kijken van ‘is dit iets voor jou?’”

Een 7 voor wiskunde

“Welke keuze ik maak, hangt er een beetje vanaf of ik eind van het jaar een 7 sta voor wiskunde”, zegt Teun uit 3 Gym. “je moet volgens mij wiskunde B doen voor natuur en techniek.” Weet hij dan pas eind van het jaar of hij inderdaad dat pakket kan kiezen? “In april ofzo ga je het definitieve vakkenpakket kiezen. Dus als je het hele jaar gewoon een 6,5 of 7 staat, is het wel vrij zeker.” Spannend? “Mwah, ik kan ook leven met ‘natuur en techniek’. Dan heb je geloof ik biologische erbij.”

Kind de ruimte geven

Word je gesteund door je ouders bij het maken van een keuze? “Ja, ze zeggen ‘ik denk dat dat wel past’”. Dat wordt bevestigd door Jan, de vader van Teun. “Teun zei dat hij ‘natuur en techniek’ wilde en toen zei ik ‘okee’. Ik ben wel naar de voorlichtingsavond geweest, maar daar heb ik eigenlijk niets gehoord wat ik ook niet al zelf be-

dacht had: namelijk dat je je kind de ruimte moet geven zijn eigen keuzes te maken. En dat je wel mag adviseren, maar niet mag sturen.”

Kiezen van een studie

Vanaf 4 Havo en 5 VWO worden leerlingen voorbereid op hun keuze ná het Boni. De decaan vertelt in elke klas over het belang van het bezoeken van open dagen. Ook tijdens de ouderavonden aan het begin van het schooljaar wordt ouders ingepeperd met je kind te praten over mogelijke vervolgstudies en toekomstdromen. Zo'n 25% van alle studenten valt namelijk in het eerste jaar uit, bijvoorbeeld omdat de studie niet is wat ze ervan verwachten.

Overweldigend aanbod studies

Het opleidingsaanbod is enorm. Hoe maak je hieruit een keuze? Moniek: “Ik merk dat het grote aanbod verlamd werkt op mijn zoon. Hij wil iets met mensen, niet van 9 tot 5 achter een bureau en iets dóen. Daar kun je alle kanten mee op. We hebben inmiddels een eerste open dag bezocht. Een HBO-opleiding, dat was positief. Zit je op het VWO, dan moet je ook nog kiezen tussen HBO of WO. Gelukkig is er ook veel dat afvalt, alleen al door het vakkenpakket.”

Kwart haakt na het eerste jaar af

Uit cijfers blijkt dat zo'n 25% van de studenten in het eerste jaar afhaakt. Zo'n kwart van deze studenten vindt de studie te zwaar of de manier van lesgeven ongeschikt. Tweemaal zoveel studenten noemen ‘andere verwachtingen’ of ‘verkeerde keuze’ als reden om te stoppen. Een goede voorbereiding op de studiekeuze is dus essentieel. Moniek, moeder van een zoon in 5 VWO. “Soms heb ik het idee dat tegenwoordig alles ‘leuk’ moet zijn. Ik zeg nu alvast tegen mijn zoon dat, ook al kies je bewust voor een opleiding, er altijd vakken zijn die je minder goed liggen. Sommige dingen zijn stomvervelend, maar je geeft niet op omdat het even tegen zit.”

Pim, 5 VWO: “Ik vind ik het moeilijk om te bedenken wat ik de rest van mijn leven wil doen. Ik weet ook wel dat een studie niet m'n hele leven gaat bepalen, maar ja, ik moet toch wel iets gaan kiezen. Gelukkig heb ik nog even de tijd om me te oriënteren.”

Keuzestress?

Josje, 5 Havo: “Ik weet al heel lang wat ik wil: Verpleegkunde. Nu ben ik aan het rondkijken waar ik dat het beste kan doen. Iedereen in mijn klas is nu bezig met zoeken en kiezen. De meesten hebben weinig last van keuzestress. We zijn nu vooral druk met de examens. Ik vind dat de school ons goed ondersteunt, met informatie van de decaan en met Qompas.”

Richard, vader van Josje: “Een vervolgstudie moet in de allereerste plaats haar eigen keuze zijn. Het is een heel belangrijke keuze, waar ze de rest van haar leven plezier van moet hebben. Verder moet de studietijd een fijne tijd zijn. Dat kan het beste op een plek waar ze zich thuis voelt.”

Handige hulpjes

qompas.nl

Met o.a. tests voor leerlingen die hun competities en interesses in beeld brengen. Ze bouwen een digitaal loopbaandossier op. Ook handige tips voor ouders.

studiekeuze123.nl

Met o.a. een overzicht van alle studies per profiel, vergelijkingen van opleidingen en overzicht van belangrijke data zoals open dagen.

‘De meeste ouders zijn zeer betrokken’

Decaan Jeannine Acampo helpt leerlingen en ouders kiezen

Tijdens menig voorlichtingsbijeenkomst staat Jeannine Acampo op het podium. Ze is niet alleen docent scheikunde, maar ook decaan voor het vwo en legt aan leerlingen en ouders uit dat je verstandig je vakkenpakket moet kiezen, goed moet oriënteren op een vervolopleiding en op tijd moet zijn met inschrijven.

Er is altijd een kleine groep leerlingen die amper in beweging komt. Maar de meeste ouders zijn zeer betrokken”, is de ervaring van Acampo. “Ze willen dat hun kind tijdig over een vervolopleiding nadenkt. De helft van de bezoekers van open dagen zijn dan ook leerlingen uit de voorexamenklas en hun ouders.”

Profielkeuze

“Ook over de profielkeuze wordt goed nagedacht. Er zijn maar weinig leerlingen die er bij hun oriëntatie achter komen niet het goede vakkenpakket gekozen te hebben. Ik kan me een leerling herinneren die met een profiel Cultuur & Maatschappij, zonder bètavakken, aardwetenschappen wilde studeren. Daar had ze toch scheikunde en natuurkunde voor nodig. Het komt vaker voor met wiskunde B. Leerlingen vinden wiskunde B vaak te moeilijk of denken dat ze het niet nodig hebben. Tot het tegendeel blijkt. Met een cursus of een zogenaamd voortentamen kunnen ze dat compenseren.”

Onrustige nacht

“Het is voor lang niet iedereen gemakkelijk om te kiezen. Een leerling die niet kan kiezen tussen twee opleidingen, raad ik wel eens aan, de ene op plek 1 en de andere op plek 2 te zetten. Als die leerling 's nachts goed slaapt, is het doorgaans een goede keuze. Een onrustige nacht betekent waarschijnlijk dat hij zijn opties in een andere volgorde moet zetten.”

Meeloopdagen

“Er zijn natuurlijk leerlingen die al vroeg weten wat ze willen. Sommigen willen daarom geen opdrachten meer

doen en naar alternatieven kijken. Ik stimuleer ze toch om dat te doen. En ook om hun keuze nader te onderzoeken. Zo kunnen ze in 4-vwo meelopen met iemand met het beroep van hun keuze en in 5-vwo zijn er meeloopdagen bij de gekozen studierichting. Soms valt het dan toch tegen. En als het om een selectiestudie gaat, is het bovendien verstandig een alternatief achter de hand te hebben.”

Bindend studieadvies

“De meeste leerlingen zitten in het jaar na hun eindexamen op een plek waarvan ze goed onderzocht hebben of die past. Of het ook lukt om de opleiding af te maken, hangt natuurlijk van veel af. We hebben allemaal in de media gehoord over de stress die studenten hebben. Ook het bindend studieadvies speelt een rol. En geen enkele keuze is 100% leuk en interessant. Dan is het ook een kwestie van volhouden.”

De presentaties (PowerPoint) van Jeannine Acampo zijn terug te vinden op de website van het Boni. Ga naar boni.nl/decanen.

Nieuw afdelingshoofd Sanne Sluimer

‘Het leuke van deze baan is de afwisseling’

Vanaf het begin van dit schooljaar is Sanne Sluimer de nieuwe afdelingsleider van 5/6 VWO. Ze vertelt waarom ze voor het Boni koos en wat haar opviel in de eerste weken op haar nieuwe werkplek.

Kun je iets vertellen over je periode vóór het Boni?

“Na mijn studie biologie aan de VU in Amsterdam was ik eerst een half jaar reisleidster. In die tijd was het moeilijk om een baan te vinden. Achttien jaar geleden zat de maatschappij niet zo te wachten op mensen met verstand van bodemchemie en waterzuivering. Tijdens een reünie van mijn middelbare school werd mij gevraagd of ik misschien les wilde geven. Dat was op het Gooisch Lyceum in Bussum.

Acht jaar geleden ben ik begonnen op het

Nifterlake College in Maarssen. Na een aantal jaren als docent ging ik me als coördinator bezig houden met leerlingzaken voor 2-6 VWO. Ik merkte dat ik deze organisatorische taak leuk vond. Daar wilde ik verder in. Maar op het Nifterlake College zat al een afdelingsleider die het naar z'n zin had. Dus ben ik om me heen gaan kijken naar een andere baan.”

Waarom koos je voor het Boni?

“Het Boni staat bekend om het goede onderwijs en de prettige sfeer. Toen ik ging solliciteren heb ik natuurlijk ook wat rondjes om de school gelopen. Hoe ziet de school eruit, hoe gaan de leerlingen met elkaar om? Dat

beviel me wel. Verder is de VWO-afdeling hier groter. En het Boni ligt op elektrische-fietsafstand van mijn huis. Ideaal!”

Hoe bevalen de eerste weken?

“Goed! In het begin moest ik veel bij collega's navragen. Inmiddels voel ik me op mijn plek. Het leuke aan deze baan is de afwisseling. Om de tien minuten steekt er wel iemand z'n hoofd om de deur: ‘heb je even?’. Ik heb veel contact binnen school, met leerlingen en docenten. Maar ook daarbuiten met bijvoorbeeld de schoolarts en leerplicht. Verder stuur ik de mentoren van 5 en 6 VWO aan. Dit eerste jaar staat vooral in het teken van wennen. Maar ik ben samen met de mentoren ook al gestart met bijeenkomsten waarin we samen kijken hoe we het onderwijs voor 5/6 VWO kunnen vernieuwen. Verder geef ik nog steeds les, 3 uur biologie. Belangrijk om zo ook in de klas te horen wat onder de leerlingen leeft.”

Wat is je opgevallen?

“Ik zie dat docenten op het Boni veel hart hebben voor hun leerlingen. Ze zijn echt met hen begaan. In hun enthousiasme zijn ze ook gewend veel zaken zelf te regelen. Dat is heel positief, maar soms vergeten ze mij daardoor dingen te melden die ik wel zou moeten weten. Dat is van beide kanten nog even wennen.”

Waarom afdelingsleider van 5/6 VWO?

“Ik merkte in mijn vorige baan dat ik het leukste contact had met de leerlingen in deze klassen. Je kunt nog meer een echt gesprek met elkaar voeren. Ik ben er om ze te begeleiden op weg naar zelfstandigheid. Verder zie je de leerlingen ergens tussen 5 en 6 VWO volwassen worden. Die ontwikkeling vind ik heel mooi om te zien.”

Heeft u een zoon of dochter in 5/6 VWO en heeft u een vraag voor het afdelingshoofd? U kunt Sanne Sluimer per e-mail bereiken op s.sluimer@boni.nl.

TEKST Marian Scheffer BEELD Erik Kottier

Majid Alawi

Docent wiskunde. ‘Met wiskunde is het net als met de liefde’

1. U geeft sinds dit jaar les op het Boni, waar komt u vandaan?

“Ik kom uit Iran. Daar heb ik wiskunde gestudeerd op wat je hier hbo-niveau zou noemen, en Engels op universitair niveau. Ik werkte daar ook als wiskundedocent. In 2010 ben ik gevlucht. Oorspronkelijk was het idee om naar Engeland te gaan, maar in Nederland was mijn geld op, dus de reis stopte uiteindelijk in Ter Apel. In 2012 kreeg ik een verblijfsvergunning. Ik heb Nederlands geleerd door veel spreekwoorden en gezegdes te leren, Jan Jans en de kinderen te lezen en tv te kijken. En ik ben getrouwd met een Nederlandse vrouw. Daarbij heb ik met mijn leerlingen afgesproken dat als ze me betrappen op een fout, als ik bijvoorbeeld ‘de’ in plaats van ‘het’ zeg, dat ik strafregels schrijf, dat helpt ook. Voor mijn komst naar het Boni heb ik op drie andere scholen lesgegeven. Op de laatste school kreeg ik na twee jaar nog geen vast contract, dus toen ben ik verder gaan zoeken en zo kwam ik bij het Boni terecht.”

2. Waarom wiskunde?

“Heel praktisch eigenlijk: er is momenteel meer vraag naar wiskundedocenten dan naar docenten Engels. En wiskunde is heel erg leuk. De leerlingen stellen mij die waarom-vraag ook wel eens, vaak met enige vertwijfeling in hun stem. Dan leg ik uit dat je elke dag met wiskunde leeft. Als voorbeeld noem ik dan De Rijdende Rechter. Als die twee boze buurmannen voor zich heeft, weegt hij de mate waarin ze de waarheid en de wet aan hun kant hebben, bijvoorbeeld 70%-30%. De buurman met 70% krijgt dan gelijk. Dat is ook wiskunde. En met wiskunde is het net als met de liefde: als je de schoonheid ervan ziet, ben je verkocht.”

3. Waarin verschillen ouders hier van ouders in Iran?

“Met betrekking tot school? Hier is er veel meer contact met de ouders. In Iran spreken ouders bijna nooit een docent. De rollen zijn in Iran veel meer gescheiden: de ouders voeden op, de docent draagt kennis over. In Iran leer je thuis bijvoorbeeld dat je niet door elkaar praat. Dat hoeft de docent dus niet te doen, waardoor er meer tijd is voor de les: docenten geven daar 40 minuten les, dan luister je, en huiswerk maak je thuis - en voetballen komt daarna pas.”

4. Verschillen de leerlingen ook?

“Het verschil tussen leerlingen hier en leerlingen in Iran is enorm. Alleen al de manier van omgaan met docenten en met klasgenoten. In Iran spreken we docenten aan met u en klasgenoten spreken elkaar aan met de achternaam en niet met ‘hé gast’. Een ander voorbeeld is dat we in Nederland zelf doen, zelf kiezen en eigen verantwoordelijkheid bij leerlingen belangrijk vinden. In Iran is het gebruikelijk om bij zaken die school betreffen eerst toestemming te vragen aan je docent.”

5. Wat vinden de leerlingen van u?

“Wat ik hoor, is dat ze me grappig vinden, maar wel streng. De tien minuten van meneer Alawi worden al beroemd. Ik heb ze geleerd om tien minuten stil te zitten, stil te zijn en anderen niet te storen. Dat was even wennen voor ze, maar leerlingen zeggen nu ook vaak: het is eigenlijk wel fijn om rustig te zitten in de wiskundeles.”

TEKST Margot Bouwens BEELD Erik Kottier

‘Het gaat om het maken van verbinding met elkaar’

‘Gaandeweg zie ik dat leerlingen milder over zaken gaan denken’

Op het Boni krijgen de eerste –en vierdeklassers het vak Levensbeschouwing. Sinds het begin van dit schooljaar wordt dit vak gegeven door Mirte Martinus. In het eerste jaar leren de brugklassers bij Levensbeschouwing de verschillende wereldreligies: Christendom, Jodendom, Islam, Boeddhisme en Hindoeïsme. In het vierde jaar gaat het meer om psychologische aspecten en ethiek. In dit jaar staat het ‘project ik’ centraal; de leerling gaat op zoek naar zijn/haar identiteit.

Mirte Martinus geeft dit jaar voor het eerst Levensbeschouwing op het Boni. Ze is 31 jaar oud en opgegroeid in Groningen. Hiervoor gaf ze zes jaar les op het Emmauscollege in Rotterdam. Naast het lesgeven op het Boni geeft Mirte ook les op de Fontys Hogeschool Theologie Levensbeschouwing in Utrecht, waar zij docent Religiewetenschappen is en nieuwe docenten opleidt. “In het vak Levensbeschouwing gaat het om het maken van verbinding met elkaar”, vertelt Martinus. “Dit is mogelijk op heel veel manieren en een ervan is door middel van religie. Maar mensen staan ook op andere vlakken met elkaar in verbinding. Het gaat ook om waarde hechten en contact zoeken.”

Beter inleven

De leerlingen leren bij het vak Levensbeschouwing veel over zichzelf en kunnen zich door verdiepte kennis over de verschillende religies ook beter inleven in andere mensen. Martinus: “Dit vind ik mooi om aan de leerlingen mee te geven.” Bij de vierdeklassers zie je tijdens het schooljaar dat de leerlingen een groei doormaken. “Aan het eind van deze periode leveren ze bij mij een verslag in over de lessen. Leerlingen geven in dit verslag regelmatig aan dat ze een andere kijk hebben op zichzelf, op de maatschappij en op de wereld. Ik vind dit heel waardevol om aan hen mee te geven.” Niet alles bekijken vanuit je eigen perspectief, maar ook kijken en meeleven met de andere persoon.

Positiever in de les

Om de relevantie van het vak aan te geven begint Martinus vaak met de vraag welk beroep de leerlingen zouden willen worden. “Bij elk beroep dat ze noemen, heb je mensenkennis nodig. Bijvoorbeeld bij een advocaat. Ik geef bij de leerlingen dan aan dat het beroep beter is uit te voeren als je een brede algemene kennis hebt. Als advocaat kun je je dan beter inleven in de persoon die je verdedigt. Als ik aangeef dat de leerlingen in mijn vak hiermee aan de slag gaan, staan ze veel positiever in mijn lessen.”

Milder gaan denken

Ook ziet Martinus een verschil in opvattingen van leerlingen aan het begin van de lessen en later in het jaar. “Soms zijn leerlingen heel duidelijk en stellig bij het maken van bepaalde keuzes. Gaandeweg zie ik dat ze milder over zaken gaan denken. Dit komt doordat leerlingen leren over de verschillende culturen en religies in andere landen. En dat mensen in een heel andere situatie ter wereld komen, met heel andere omstandigheden, gebruiken en gewoontes.”

Met de band naar de kerk

In haar vrije tijd fotografeert Mirte graag, speelt gitaar en piano en heeft ze heel lang in een band gezongen. Tijdens haar middelbare school zat ze ook in een band en daardoor is haar interesse gewekt in religie en achtergronden van mensen. Veel van haar bandleden gingen regelmatig naar de kerk. Via hen hoorde zij veel verhalen. Vaak als de band op zondag wilde oefenen, moesten haar medebandleden tussendoor naar de kerk. Mirte ging dan soms mee. Als niet gelovig opgevoed meisje koos Mirte uiteindelijk voor de studie Religiewetenschappen en niet voor bijvoorbeeld Psychologie. Mirte: ‘Veel van mijn vrienden gingen Psychologie studeren, ik wilde meer weten over de drijfveren van mensen en maakte daardoor deze keuze.’

Buddy to Buddy

Martinus is buddy geweest van een Syrische vluchteling bij de Stichting Buddy to Buddy. Een stichting die helpt vluchtelingen uit hun isolement te komen. “Mijn buddy was in Syrië ook fotograaf. Vandaar dat hij aan mij werd gekoppeld. Een man met een gezin van vier kinderen. We hebben nu nog regelmatig contact. Mooi werk en een prachtig gezin. Deze verhalen neem ik ook mee in mijn lessen.”

De Vogels van Van Tiel

Niemand weet precies hoe lang het al in de medewerkerskamer van het Boni hangt. Ook Ton Drubbel niet, de oud-docent en oud-plaatsvervangend rector, die het schoolarchief beheert. Het moet begin jaren '60 zijn gekocht met het budget dat destijds bij de nieuwbouw van de school voor kunst was gereserveerd. En waarom dit schilderij juist in de medewerkerskamer terecht is gekomen? Drubbel: "Ik kan niet anders bedenken dan dat het ergens moest hangen."

Somber en foeilelijk

Er is veel over te doen geweest. Sommige docenten vonden het foeilelijk. "Regelmatig hoorde ik gemopper over dat sombere schilderij," vertelt Bernadette Herber, lerares tekenen. "Maar mij intrigeerde het. Het was een schilderij om lang naar te kijken en dan steeds meer elementen te ontdekken die uit het donker tevoorschijn kwamen."

Vervuild en verwaarloosd

Ook Chris Jongerius, inmiddels gepensioneerd, viel het grote schilderij op bij zijn entree op het Boni in 2001. Jongerius wilde in zijn jonge jaren beeldend kunstenaar worden, maar zijn ouders vonden dat niks. Hij werd uiteindelijk leraar Nederlands, en was naast zijn werk veel met schilderkunst bezig. Hij volgde een cursus bij een erkend restaurateur en op veilingen kocht hij regelmatig schilderijen, die hij zelf schoonmaakte. "Afschuwelijk vervuild en verwaarloosd," oordeelde hij direct met een kenners-oog. Jarenlang heeft het schilderij letterlijk onder de rook van het Boni gehangen. "Toen ik in 1990 op school begon, stond de kamer vaak blauw. Dat mocht gewoon," vertelt Herber.

Ontcijferd

Embert van Vegchel, docent maatschappijleer, ontcijferde op een gegeven moment de handtekening van de schilder. Al googelend ontdekte hij dat het werk van Quirijn van Tiel was, een niet onbelangrijke schilder uit de omgeving van Rotterdam. Hij schilderde zijn 'Twee hanen onder nachthemel' in 1951.

Verbluffend resultaat

Toen rond 2010 de medewerkerskamer verbouwd werd, werden de Twee Hanen van Van Tiel verbanen naar een berghok in de kelder. Herber vond het met een stofzuigerslang erover en een scherpe wissellijst tegen het doek. "Het was een ontzettend pijnlijke aanblik." Met Jongerius begon ze een reddingsactie. "Samen hebben wij het schilderij op een ezel in de verwarmingskelder gezet. Vele middagen zaten wij geduldig met zelf gedraaide wattenstaafjes, centimeter voor centimeter bruine nicotine-aanslag te verwijderen," vertelt Herber. Jongerius en Herber hebben warme herinneringen aan die tijd. Jongerius: "We zagen het verbluffende resultaat van onze inspanningen direct. Onder die grauwsliuier kwam een prachtig kleurrijk en helder schilderij tevoorschijn." Van Vegchel heeft nog geholpen om de lijst te herstellen. Dat maakte het plaatje compleet.

Toch enige bewondering

"Ik heb het idee dat de collega's nog steeds niet veel met het schilderij hebben," verzucht Herber. "Ik vermoed dat de meesten er niet rouwig om zouden zijn, als het schilderij met de volgende verbouwing zou verdwijnen. Maar daar kan ik me natuurlijk in vergissen." Na bijna 60 jaar is het namelijk een niet meer weg te denken relikwie. "Al die personeelsleden van het Boni, die ernaar gekeken hebben en die bekeken zijn door die gevleugelde dieren..." mijmert Herber. Jongerius voegt daaraan toe: "Van ons enthousiasme voor het schilderij is ongetwijfeld iets bij de collega's neergeslagen. Bij de onthulling bespeurde ik enige bewondering. Zo is het ook steeds bij ons in de klas gegaan: met geduld en enthousiasme raken we ergens een gevoelige snaar."

Versterkt van start

De Ouderraad van het Boni is dit schooljaar versterkt van start gegaan: er hebben zich drie nieuwe, actieve ouders gemeld die lid zijn geworden van de Ouderraad.

In september is de Ouderraad bijeengekomen voor de eerste bijeenkomst van dit schooljaar. Traditioneel wordt die vergadering gebruikt om de agenda voor het hele jaar in ogenschouw te nemen en de taken te verdelen. Bij elke bijeenkomst op het Boni waarvoor ouders uitgenodigd worden, wil de Ouderraad haar gezicht laten zien.

Denk aan de introductiebijeenkomst voor brugklasouders, of de voorlichtingsavonden over de profielkeuze. Ook tijdens de projectweek was de Ouderraad actief: we waren gastheer voor de tientallen ouders die in het project 'Blik op de Toekomst' aan de vierdeklassers voorlichting gaven over hun beroep.

Ook organiseert de Ouderraad jaarlijks een thema-avond voor ouders. Meer informatie daarover volgt in de volgende BOB.

Bij elke vergadering van de Ouderraad is ook een vertegenwoordiging van de Leerlingenraad aanwezig. Zo weten de formele vertegenwoordigingen van ouders en leerlingen met welke onderwerpen ze bezig zijn; en kunnen we elkaar ondersteunen als dat nodig is.

Een van de onderwerpen die ter sprake kwam was het feit dat de eerste toetsweek, die normaal rond de herfstvakantie wordt gehouden, dit jaar is vervallen. De vraag is of dit grotere werkdruk oplevert voor de leerlingen. Immers: er worden wel toetsen gehouden, maar de andere lessen gaan ook gewoon door, met het huiswerk dat daarbij hoort. De Ouderraad gaat met de schoolleiding bespreken wat de ervaringen waren.

Ook werd opnieuw gesproken over de ervaringen met de introductie van de iPad in het onderwijs. Al eerder is geconstateerd dat het, met name in de hogere leerjaren, nog ontbreekt aan geschikt lesmateriaal. Ook wil de Ouderraad graag weten of alle docenten al getraind zijn in het gebruik van de iPad in hun lessen.

Als de Ouderraad voor de 2e keer bijeenkomt, ligt deze BOB net op de drukpers. Een verslag van de activiteiten vindt u in de volgende BOB.

Heeft u als ouder vragen over schoolzaken waarvan u denkt dat die voor meer ouders van belang zijn? Neem gerust contact op met de Ouderraad: ouderraadboni@gmail.com.

Mark Westbeek, lid Ouderraad

Het BoniOuderBulletin is een uitgave van de oudervereniging van het St. Bonifatiuscollege en verschijnt drie keer per jaar. Het wordt aan de leerlingen mee naar huis gegeven en is als pdf te lezen op de website.

www.facebook.com/BoniOuderBulletin
E-mail: redactiebob@boni.nl

ouderraad

Vanuit de oudervereniging, waarvan alle ouders automatisch lid zijn, wordt elk schooljaar een ouderraad samengesteld.

Op de schoolwebsite heeft de ouderraad zijn eigen pagina, waar agenda, notulen van de ALV en het jaarverslag zijn te downloaden. www.boni.nl

DAGELIJKS BESTUUR OUDERRAAD

Nico van den Berg, voorzitter
Monique van Deelen, penningmeester
Mariette van Beusekom, secretaris
E-mail: ouderraad@boni.nl

REDACTIE BOB

Evelien Baljet
Margot Bouwens
Roy Geurs
Marjan Scheffer
Marian Venemans
Mark Westbeek (hoofdredacteur)

VORMGEVING

Jan Weijers

FOTOGRAFIE

Erik Kottier

DRUKWERK

Drukkerij Libertas, Utrecht